

Rok XXIX Nr 2/332

LUTY 2026

Głos

św. Antoniego

MOTTO MIESIĄCA

Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? [...] Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy jest słowo Chrystusa.

Rz 10, 14 i 17

Miesięcznik parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
www.antoni.lublin.pl

Jak czytać Pismo Święte?

„Gdy człowiek bierze do ręki Pismo święte i je czyta, znów przechadza się z Bogiem w raju” - św. Ambroży, List 49,3

Nie ma gotowej „instrukcji” czytania Pisma Świętego. Podstawą jest systematyczność, znale-

zienie czasu na wyciszenie, oderwanie się od codziennych spraw, skupienie, modlitwa przed i po czytaniu Pisma Świętego*. Ważne jest również przygotowanie miejsca (np. na stoliku oprócz Biblii postawmy krucyfiks, zapaloną świecę). Można czytać indywidualnie lub wspólnie (spotkania Kręgu Biblijnego w naszym Domu Katechetycznym w czwartki o 19:00, Pielgrzymki Biblijne - trwa kolejna edycja pod kierunkiem ks. Jerzego Czepińskiego). Ilu ludzi, tyle sposobów. Poniżej opiszę krótko kilka z nich.

Ewangelia (lub czytania) z dnia. Metoda ta pomaga głębiej przeżywać Liturgię Słowa i pozwala być na bieżąco ze Słowem, którym w liturgii danego dnia żyje Kościół. Pomocą może być książeczka z Ewangelią na każdy dzień roku, miesięcznik „Oremus” lub aplikacja w telefonie.

Lectio continua. To metoda czytania Pisma Świętego od początku do końca. Każdego dnia czytamy jeden fragment, np. rozdział lub akapit.

Lectio Divina tzn. forma modlitwy i kontemplacji, przeżywana w czterech etapach: lectio (tł. czytanie, lektura, wykład), meditatio (tł. medytacja), oratio (tł. mowa, przemówienie, modlitwa) i contemplatio (tł. rozważanie, skupienie, podziwianie, pograżenie się w myślach). Metoda ta wymaga więcej czasu i przygotowania. Uczy „czytać” własne życie oczami Boga.

Filakterie. To czytanie, zapamiętywanie i zapisywanie tych fragmentów, które w czasie lektury poruszyły nas najbardziej. Zapisujemy fragment Pisma Świętego, choćby jedno zdanie i nosimy je przy sobie przez cały dzień. Staramy się nim modlić w ciągu dnia.

Modlitwa Słowem Bożym. W Biblii jest wiele modlitw, np. Księga Psalmów, to po prostu modlitewnik, z którego warto korzystać w każdej sytuacji życia.

Dzielenie się Słowem Bożym we wspólnocie pod kierownictwem kapłana lub animatora (spotkania biblijne, krąg biblijny, pielgrzymka biblijna itp.)

W naszym kiosku parafialnym mamy możliwość zakupu pomocnych narzędzi do zgłębiania Słowa Bożego m.in. miesięcznik „Oremus”; tygodniki: „Niedziela”, „Gość niedzielny”, „Słowo na każdy dzień – Ewangelia na rok ...” oraz „Pismo Święte” dla dorosłych i dzieci.

Polecam książeczkę wydawnictwa „Święty Paweł” pt. „Biblia w 365 dni – Plan czytania”.

W katolickich stacjach radiowych i telewizyjnych są audycje poświęcone tej tematyce. Źródłem może być też Internet, wystarczy tylko odszukać odpowiednie strony.

Okres Wielkiego Postu, który jest czasem wyciszenia, zatrzymania, rozmyślenia, modlitwy można wykorzystać na pochylenie się nad Słowem Bożym i wypróbowania wszystkich, a może niektórych sposobów czytania Biblii i zdecydowania, która jest odpowiednia dla mnie. Zachęcam, naprawdę warto.

Dorota Baranowska

*Propozycja modlitwy przed czytaniem Biblii: „*Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg, chce mi dziś powiedzieć.*”

W Piśmie Świętym Bóg nieustannie wzywa nas, abyśmy słuchali Jego Słowa. Niekiedy jest to dla nas niezrozumiałe, nie wiemy jak i gdzie mamy odnaleźć Słowo Pana i w jaki sposób je usłyszeć. Odpowiedź również możemy znaleźć na stronach Pisma Świętego. Bóg sam wskazuje nam miejsca, gdzie wyjątkowo mocno daje się odczuć Jego obecność: kiedy przebywamy w ciszy w kościele, podczas Mszy św. i adoracji Najświętszego Sakramentu, na kartach Biblii.

Ale tak naprawdę w całym naszym życiu Bóg przemawia do nas przez pewne wydarzenia, spotykanych ludzi, przypadkowo usłyszane zdania. Problem w tym, że my nie zawsze słuchamy tego, co Bóg chce nam powiedzieć. Zagłuszamy Go swoim wielomówstwem albo po prostu szukamy odpowiedzi na nasze problemy w świecie, w poradach znajomych i mądrych książkach.

A Bóg mówi do nas zawsze. Wystarczy się zatrzymać, wyciszyć, zapomnieć na chwilę o sprawach ze-

Usłyszeć Słowo Pana

wnętrznego świata i otworzyć serce na rozmowę z Panem. Wtedy doznajemy cudu duchowego spotkania z Jezusem, który widzi nasze troski, choroby i wszelkie trudności, jakich w tej chwili doznajemy. Przychodzi do nas z wielką delikatnością, zrozumieniem, pocieszeniem, wygładza i opatruje nasze rany i czule do nas przemawia w naszej samotności, braku zrozumienia, przeżywanej pustyni czy poczuciu odrzucenia.

Każdy z nas zapewne wielokrotnie tego doświadczył. I chociaż nie zawsze to rozumiemy i nie zawsze

rozwiązanie problemu, które usłyszymy duszą, a nie ciałem nam się podoba, w perspektywie czasu okazuje się słuszne i prawdziwe.

Więc kiedy zostawiamy Panu Jezusowi troskę o nasze życie, kiedy w chwilach zwątpienia pytamy Go „Panie, co mam dalej robić?”, możemy być spokojni o nasze życie, zbawienie, rodzinę i wiarę. Bo wiara rodzi się ze słuchania. Jeśli będziemy wierzyć, że to, co nas spotyka jest w Bożych rękach wszystko, co przeżywamy stanie się drogą zbawienia, a nie udręki.

Beata Filipowicz

Życzenia dla osób konsekrowanych

Z okazji Światowego Dnia Życia Konsekrowanego, naszym Drogim Siostrzom Betankom oraz osobom konsekrowanym pochodzącym i związanym z naszą parafią, składamy najserdeczniejsze życzenia zdrowia, wytrwałości i sił do codziennej pracy, a także opieki Chrystusa Króla i Najświętszej Maryi Panny. Bóg zapłać za wszelkie dobro i ofiarność!

W naszej parafii pracują: s. Dominika Lis, s. Katarzyna Okroy, s. Gracja Woźniak, zakrystianka oraz s. Karolina Kołodziejczyk, archiwistka.

Zapewniamy o naszej wdzięcznej modlitwie.

Tematem przewodnim lutowego wydania Głosu św. Antoniego jest – „Uczeń słucha Jezusa”. Kiedy możemy słuchać Jezusa?

W czasie Mszy Świętej, słuchając Słowa Bożego, w czasie adoracji Najświętszego Sakramentu, w czasie czytania Pisma Świętego, które jest nazywane listem miłosnym Boga do człowieka. Podczas audyencji generalnej środowisk 27 stycznia 2026 r. papież Leon XIV odwołał się do cytowanej przez Katechizm maksymy Ojców Kościoła: „Pismo Święte jest bardziej wypisane na sercu Kościoła niż na pergaminie”. Zachęcamy do systematycznego czytania Biblii, by Słowo Boże żyło w nas i by wydawało owoc w codziennym życiu. Jak podkreślał Ojciec Święty Słowo Boże nie jest skamieliną, lecz jest rzeczywistością żywą i organiczną, która rozwija się i wzrasta w Tradycji.

Zaraz po świętach Bożego Narodzenia rozpoczęły się wizyty duszpasterskie. W czasie kolędy posługę duszpasterską w kościele pełnili głównie ks. Michał Zybala, opiekun Wspólnoty Miłości Ukrzyżowanej, ks. Szymon Majewski, nasz rezydent, oraz gościnnie - ks. Marcin Wójtowicz. Dziękujemy im bardzo za odprawianie Mszy Świętych i głoszenie homilii, a kapłanom nawiedzającym nasze domostwa - za błogosławieństwo naszych mieszkań i nas samych.

W uroczystość Trzech Króli do naszego kościoła przybył Biskup Artur Miziński, by odprawić Mszę Świętą w intencji swoich Rodziców, Anny i Przemysława, którzy w tym dniu obchodzili 62. rocznicę sakramentu małżeństwa. Kląniemy się nisko Drogim Państwu Mizińskim. Z całego serca dziękujemy za ich obecność oraz piękne świadectwo życia. Życzymy obfitości łask Bożych, opieki Maryi Panny oraz zdrowia.

Styczeń był bardzo bogaty w różne wydarzenia w naszej parafii. Dzięki współpracy z nami Siostry Katarzyny Okroy, rodziców i dzieci oraz pomocy fotografów, szczególnie Zbigniewa Ejnika, mamy pełny obraz tego, co działo się w jednym miesiącu. Przyznajemy, mówiąc kolokwialnie, że nie było łatwo nam to wszystko ogarnąć.

Niezapomniany był występ Kolędników Misyjnych, a także ich wędrowanie do różnych mieszkań, w celu wsparcia dzieci ze Sri Lanki. Wśród wydarzeń wyróżniało się Parafialne kolędowanie. Był to bardzo radosny wieczór, który integrował społeczność parafialną, widzów, i występujących.

Zanim rozpocznie się Wielki Post wróćmy jeszcze raz w ten Bożonarodzeniowy czas ilustrowany kolorowymi zdjęciami i opatrzony krótkimi relacjami. Zapraszamy do lektury!

Redaktorzy

Ewa i Tomasz Kamińscy

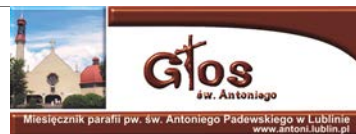
- 2 Jak czytać Pismo Święte? — Dorota Baranowska
- 2 Usłyszeć Słowo Pana — Beata Filipowicz
- Życzenia dla osób konsekrowanych
- 4 Uniwersalne źródło prawdy — Mirosław Urbaniak
- 4 Z Listu Watykańskiego na XXX Światowy Dzień Życia Konsekrowanego
- 5 Dlaczego warto czytać Pismo Święte? — Mateusz Ściuba
- 5 Przybycie Trzech Króli do Jezusa, Maryi i Józefa
- 6-7 Bądźmy uczniami-misjonarzami, niosącymi Chrystusa — bp Artur Miziński
- 7 Wracam tu z radością — oprac. homilii ks. Grzegorza Kolasy ETK -
- 8 Koncert karnawałowy — Ewa i Tomasz Kamińscy
- 9 Droga Neokatechumenalna — oprac. Homilii ks. Mariusza Salacha — ETK
- 10 Opłatek Ruchu Światło-Życie — Mirosław Urbaniak
- 11 Konkurs szopek — Liliana Marczevska
- 12 Jubileusz 200-lecia Żywego Różańca — Beata Filipowicz
- Kiermasz i zaproszenie Antoniańskiej Grupy Misyjnej
- 13 Na pielgrzymkę trzeba zabrać swoje serce — ks. Bartłomiej Kozioł
- Świadectwa — Adrianna i Ryszard
- 14 Kolędnicy Misyjni — s. Katarzyna Okroy
- U Matki Bożej Łatyczowskiej — s. Katarzyna Okroy
- 15 Dla dzieci z dalekiej Sri Lanki — Edyta Budzyńska, Agata Dziura, s. Katarzyna Okroy
- 16 Intencje modlitewne — Informacje parafialne — Odeszli do Pana
- Informacje na luty, 40 kościołów stacyjnych
- 17 Dwa lata Stowarzyszenia Kanoników w naszej parafii — Katarzyna Fabiańska
- Jasełka przedszkolaków — Anna Sławecka
- Koncert kolęd Chóru DPS Kalina — 11 stycznia 2026
- 18 Wyjazd do Chełma i kulig w Natalinie — s. Katarzyna Okroy
- Iskierki Radości z Chełma — Milena Mazurek
- 19 Harcerskie zimowiska — Ola Mazur, Franciszek Hapka, Weronika Boruń, Rafał Zastawny
- 20 Nabożeństwo Czterdziestogodzinne
- Rok Świętego Franciszka — modlitwa i odpusty — Leon XIV
- 21 Prośby o wsparcie z 1,5 % podatku za rok 2025

22-24 Kolędowanie parafialne 18 stycznia 2026

Głos św. Antoniego — Pismo parafii
 pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
 Adres: ul. Kasztanowa 1, 20-138 Lublin
 mail: antoniglos@gmail.com; t. 8174770 75
 Zespół redakcyjny:

Ewa i Tomasz Kamińscy, Dorota Baranowska, Beata Filipowicz, Mirosław Urbaniak, Mateusz Ściuba
 Rada programowa: ks. Proboszcz Marek Urban, ks. Prałat Marian Matusik
 Druk: *Polihymnia*

Redakcja zastrzega sobie prawo opracowywania i skracania wszystkich tekstów oraz zmianę tytułów bez uprzedniego zawiadomienia autorów

Miesięcznik parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie
 www.antonilublin.pl

Uniwersalne źródło prawdy

„Przywróć mi życie według Twego słowa” (Ps 119, 25), „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce” (Ps 119, 105). Treść tego psalmu naprowadza nas dziś w stronę refleksji nad miejscem Biblii w życiu chrześcijanina i zachęca do zadania sobie prostego, aczkolwiek może też i niewygodnego pytania: czym tak naprawdę jest dla mnie Słowo Boże utrwalone na kartach Pisma Świętego; jak często i czy w ogóle po nie sięgam?

„Przywróć mi życie według Twego słowa” (Ps 119, 25), „Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce” (Ps 119, 105). Treść tego psalmu naprowadza nas dziś w stronę refleksji nad miejscem Biblii w życiu chrześcijanina i zachęca do zadania sobie prostego, aczkolwiek może też i niewygodnego pytania: czym tak naprawdę jest dla mnie Słowo Boże utrwalone na kartach Pisma Świętego; jak często i czy w ogóle po nie sięgam?

Może w moim życiu Biblia służy wyłącznie (bądź na ogół) jako swoisty element dekoracyjny, przez większą część roku tkwiący gdzieś zakurzony pomiędzy innymi równie rzadko używanymi pozycjami z domowego księgozbioru. Wyciągana gdzieś dopiero w okolicy świąt Bożego Narodzenia, z zaznaczoną odwiecznie tą samą stroną z drugiego rozdziału Ewangelii według św. Łukasza, opisującego narodzenie Pana Jezusa, żeby, jak co roku, odczytać z Niej ten fragment przed łamaniem się opłatkiem z najbliższymi. Prawdopodobnie w takim przypadku nasz egzemplarz nie będzie się zaliczał do zbyt sfatygowanych, lecz mógłby równie dobrze w prawie idealnym stanie trafić na księgarńiane półki.

W dość smutnym, choć niepozabawionym pewnej gorzkiej przewrotności, krótkim opowiadaniu zatytułowanym „Lament nieczytanej Biblii” pisarz Roman Brandstaetter daje głos tej Księdze i okazuje się, że gdyby hipotetycznie mogła przemówić, to na przykład powiedziałaby nam o sobie: „Stoję na najwyższej półce twojej domowej biblioteki, wciśnięta między stare, pożółkłe, od wielu lat nie tknięte tomy encyklopedii Orgelbranda, do których jestem podobna formatem i objętością. I tak stojąc od wielu lat nie dostrzeżona, nieomal niewidzialna, spokojnie medytuję nad moim niewesołym losiem. Tematem moich najczęstszych medytacji jest pytanie: po co kupiłeś mnie, człowieku, po co zapłaciłeś za mnie trzysta złotych, po co dźwigałeś mnie w teczce przez miasto i po co mnie przyniosłeś do domu? Po co? Czy po to, aby przerzucić kilka moich stron, przeczytać pobieżnie na chybił trafił kilka wybranych wersetów, spojrzeć na mnie z bogobojnym drżeniem i od-

stawić nabożnie na najgórnieszą półkę w księgozbiornie?”. Nie zmieniają tego stanu rzeczy nawet trudne dla człowieka – adresata tych słów życiowe tragedie: nieuleczalna choroba i śmierć dziecka, później śmierć żony, pełna niezrozumienia otaczającej rzeczywistości, spędzana w samotności starość. „I pewnego dnia umarłeś. Szybko zjawili się spadkobiercy i likwidując mieszkanie, kiwali smutnie głowami nad twoim doczesnym majątkiem. Jeden znalazł mnie wśród książek zrzuconych bezładnie na podłogę. Schylił się, podniósł mnie i obejrzał, otrzepał mnie z grubej warstwy pyłu i rzekł drżącym od tkliwego wzruszenia głosem do stojącego obok młodzieńca: «Widzisz? Twój stryj nieboszczyk, Panie świeć nad jego duszą, był pobożnym człowiekiem. Miał Biblię. Weź sobie z niego przykład»”.

Ta mocna, podszyta ironią, obserwacja kondycji duchowej przeciętnego współczesnego katolika w pewien sposób obnaża naszą nieumiejętność dostrzeżenia, jak wielkim darem w postaci Bożego Słowa, pozostawionego nam w księgach Starego i Nowego Testamentu, zostaliśmy obdarowani. Biblia zawiera, można powiedzieć, wszystko, co potrzebne do zrozumienia kim jesteśmy i do czego zostaliśmy powołani.

Uważne czytanie Pisma Świętego i jego rozważanie może wyzwolić w nas siły do przemiany czasem niezbyt udanego życia w kierunku zgodnym z wolą Bożą; pozwala przejrzeć się w pewnego rodzaju lustrze i znaleźć receptę na rozwój, na pójście do przodu i po prostu lepsze życie. „Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i myśli serca” – czytamy w liście do Hebrajczyków (4,12) – a więc ono jest też stale aktualne i zawsze prawdziwe. Historie biblijnych boha-

Wikimedia

Tytułowa strona Nowego Testamentu w tłumaczeniu Jakuba Wujka z 1593 roku.

terów mogą nam pomóc w pełniejszym poznaniu przyczyn naszych życiowych upadków, niepowodzeń, stanąć w prawdzie o sobie samym i zainspirować do pójścia za Chrystusem, uwierzyć, że pozytywne zmiany są możliwe.

Może w dzisiejszych czasach, kiedy jesteśmy niekiedy przytłoczeni chaosem, mnogością słów, nieprawdziwych, niepotrzebnych lub podkolorowanych informacji, warto sięgnąć do właściwego, uniwersalnego źródła prawdy o człowieku, o świecie, o rzeczach ostatecznych. Zobaczyć i zrozumieć, że Bóg, choć wydaje się, że nie działa szybko, a ja wciąż nie widzę rezultatów modlitw, wysiłków, wyrzeczeń, że Jego recepty na nasze szczęście nie pokrywają się z ludzkimi zamysłami, a On działa w o wiele szerszej perspektywie, niż jestem to w stanie ogarnąć swoim umysłem. Zawsze jednak pragnie dla nas wszystkiego, co najlepsze, tego, co prowadzi do naszego zbawienia.

Mirosław Urbaniak

Dykasteria ds. Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego określa misję osób konsekrowanych w świecie jako „Proroctwo obecności”. Watykański List z dnia 29 stycznia 2026 r. jest podziękowaniem dla osób konsekrowanych „w każdym zakątku świata” za wierność Ewangelii i za życie, które – mimo prób – „staje się ziarnem rozsiewanym w bruzdach historii”. Jak podkreśla Dykasteria, jest to świadectwo często ukryte, ale przeżywane jako „znak nadziei” dla Kościoła i świata.

List Watykański na XXX Światowy Dzień Życia Konsekwowanego

Dlaczego warto czytać Pismo Święte?

Dlaczego warto czytać Pismo Święte? To dla praktykujących katolików powinno być banalne pytanie, ale często jest wprost przeciwnie – szukamy argumentów, jak nam służy w codziennym życiu, dlaczego tak ważne jest jego regularne czytanie i jakie możemy mieć z tego korzyści. W pewnym sensie wchodząc w kolejne etapy naszej wiary i relacji z Bogiem nierzadko zdarza nam się zapomnieć o podstawach, jaką bez wątpienia jest Biblia i pewne pobożności zaczynamy czynić z tradycji czy na skutek pewnych automatyzmów. Dlaczego zatem warto regularnie sięgać po lekturę Pisma Świętego? Argumentów jest kilka, ale poniżej przybliżę te najistotniejsze.

Znajomość źródeł

Jako praktykującym od lat katolikom nierzadko zdarza się nam praktykować niektóre zachowania czy formy modlitwy od lat na zasadzie automatyzmów, a na pytanie, dlaczego robimy to w ten, a nie inny sposób, odpowiadamy, że to z tradycji i nigdy nie zagłębialiśmy się do ich genezy. Te nawyki nie są niczym złym, jeśli pamiętamy, jakie są ich źródła i dlaczego tak właśnie praktykujemy wiare. Czytając regularnie Pismo Święte, jesteśmy na bieżąco z postawionymi nam za przykład wzorcami postaw czy zachowań i nasze praktyki religijne czynimy bardziej świadomie i z autentycznej pobożności.

Pokarm duchowy

Sięgamy do Biblii jako do źródła wiedzy duchowej, ale jeśli nie robimy tego regularnie, nie jesteśmy w stanie żyć Słowem Bożym na co dzień. Chcąc poznawać Jego drogi nie jesteśmy w stanie czerpać z Jego nauki „od czasu do czasu”, ponieważ nie jesteśmy w stanie się ją nakarmić na zapas. Codziennie stajemy przed wyborami, któ-

rym, chcąc żyć według Bożego planu, musimy regularnie zapewniać kontakt z pokarmem, jakim jest właśnie Boże Słowo. Regularnie czytając Pismo Święte, mamy stały kontakt z Bożym planem i jego większą perspektywę na nasze życie.

Świadekto żywej wiary

Pismo Święte w wielu miejscach racjonalizuje wiele postaw życiowych, które stawia nam za wzór poprzez pokazywanie ich w ludziach. Biblia pokazuje schematy nawrócenia, miłości ojcowskiej, posłuszeństwa czy wielu innych zachowań nie tylko w teorii, ale na ich potwierdzenie daje nam świadectwo konkretnych osób jako przykład wcielenia w życie autentycznej wiary, która przemienia, porządkuje i czyni lepszym życie bohaterów konkretnych sytuacji czy przypowieści. Postaci i wzory postaw ukazanych w Biblii są na tyle uniwersalne, by były autentyczne bez względu na realia, w których o nich czytamy, co jest kluczem pokazania żywej wiary jako skutku regularnej relacji z Bogiem.

Mateusz Ściuba

Przybycie Trzech Króli do Jezusa, Maryi i Józefa

Fot. Zbigniew Ejnik

W Uroczystość Objawienia Pańskiego 6 stycznia 2026 roku po Mszy Świętej o 10.30 dzieci z ks. Bartłojem i s. Katarzyną oraz z rodzicami w odświętnym orszaku przy radosnym śpiewie kolęd zanosili figury Trzech Króli do Jezusa, Maryi i Józefa w Szopce Betlejemskiej. Ks. Bartłoj nioś wielbłąda. Na gitarze grał Mariusz Skrzypek.

Bądźmy uczniami-misjonarzami, niosącymi Chrystusa

W Uroczystość Objawienia Pańskiego 6 stycznia 2026 r. w naszym kościele gościł Biskup Artur Miziński. Przewodniczył Mszy Świętej o godz. 9.00 i wygłosił homilię, której obszerne fragmenty prezentujemy.

Objawienie Pańskie określane jest po grecku mianem Epifania. W tradycji polskiej dzisiejsza uroczystość nosi także nazwę Trzech Króli. Do istoty tego święta należy objawienie się Boga w Jezusie Chrystusie narodom pogańskim, które reprezentują Mędrcy ze Wschodu. [...] Ewangelia nazywa ich mędrcami, to jest ludźmi szukającymi prawdy i szukać jej umiejacymi. Nie pochodzili z narodu wybranego. Księga Pisma Świętego była przed nimi zamknięta. Jednak, czym dla Żydów było słowo prorocत्व, tym dla nich była księga stworzonego świata. Z niej dowiedzieli się o istnieniu jakiejś nowej gwiazdy, która zwiastować miała narodzenie kogoś wyjątkowego, kogo pragnęli poznać i uczcić. Dzisiejsze święto w języku liturgii, jak wspomnieliśmy, nazywane jest Objawieniem Pańskim, jest bowiem publiczną manifestacją zbawienia przyniesionego przez Jezusa, [...] już nie tylko narodowi wybranemu, ale ludzkości i całemu stworzeniu. Pierwsi chrześcijanie nie obchodzili jeszcze pamiątki Bożego Narodzenia, a już od pierwszych wieków świętowali Objawienie Pańskie.

Dla św. Mateusza [...] mędrcy uobecniają pierwszych pogan, którzy wychwalają boską godność Jezusa Chrystusa. To oni szukają Jezusa. Pytają, gdzie jest nowonarodzony król żydowski. Rozpoznają w nim Mesjasza. Upadają na twarz i oddają mu pokłon. Dostrzegają też jego ubóstwo i prostotę, ofiarowują Mu swe skarby: złoto, kadzidło i mirrę. Potem

dopiero tradycja ludowa nadała mędrcom imiona: Kacper, Melchior i Baltazar. Ewangelia nie wymienia ich liczby ani imion. Mateusz pisze tylko o trzech darach. Są one symbolem i prorocत्वem, wskazują na godność obdarowanego Dziecięcia z Betlejem. Złoto, to symbol władzy królewskiej i pochodzenia Jezusa z rodu Dawida. Kadzidło, to dar dla Boga i symbol modlitwy wierzących w jednego Boga. Mirra, to zapowiedź cierpiącego Mesjasza i sensu każdego cierpienia. [...]

Św. Paweł zaś, w drugim czytaniu, objawia prawdę, że „poganie już są współdziedzicami i współczłonkami Ciała, i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez Ewangelie” (Ef 3, 6). Jest to więc także nasze święto, święto wszystkich, którzy poznali prawdę o Bogu objawiającym się w Jezusie Chrystusie, o Zbawicielu każdego człowieka. Uwielbiamy więc razem z Mędrcami ze Wschodu bóstwo i człowieczeństwo Jezusa Chrystusa. [...]

To objawienie zobowiązuje nas do tego, abyśmy przyjęli określoną postawę wobec rodzącego się dla nas Jezusa Chrystusa. W dzisiejszym fragmencie Ewangelii widzimy dwie różne postawy wobec Jego Osoby. Z jednej strony Mędrcy ze Wschodu, z drugiej zaś Herod i Jerozolima. Mędrcy [...] są dla nas wzorem poszukiwania Boga, oni bowiem dostrzegli jego milczącą obecność w znakach stworzenia. Aby poznać prawdę, o której istnieniu zaledwie słyszeli, wyruszyli w nieznaną i niebezpieczną drogę, u kresu której znaleźli małego Jezusa i jego Matkę. Z głęboką czcią oddali mu pokłon i złożyli dary. W zamian otrzymali bezcenny dar wiary i radości chrześcijańskiej. [...] Herod i cała Jerozolima przestraszyli się nowiny o narodzeniu Mesjasza i szukali sposobu, aby go zgładzić. Nowonarodzony, to Mesjasz poszukiwany i odrzucony, a jego tronem ostatecznie będzie krzyż. Jezus jest więc znakiem sprzeciwu od samego początku. Przez swój lud został skazany na banicję, zepchnięty na margines, natomiast przez obcych, przez pogan jest poszukiwany z nadzieją.

Trzeba nam dzisiaj pytać się, jaka jest nasza postawa wobec rodzącego się Chrystusa, prawdziwego Boga i prawdziwego człowieka. Czy bli-

żej nam do postawy mędrców ze wschodu poszukujących Chrystusa, pragnących oddać mu pokłon, wyznaczyć wiarę w jego bóstwo, przyjąć jego naukę i stać się uczestnikami oferowanego przez niego zbawienia, czy też bardziej podobni jesteśmy do Heroda, który z lękiem patrzy na Nowonarodzonego, obawiając się, aby nie pozbawił go czegoś z tego, co wydaje mu się, że posiada.

Mędrcy ze Wschodu uczą nas nieustannego wędrowania i poszukiwania Chrystusa, bo nie wystarczy tylko raz Go znaleźć. [...] Należy ciągle na nowo Go odnajdywać, poznawać i iść z Nim przez życie. [...] Mędrcy pokonali wiele trudności, przemierzając duże odległości w poszukiwaniu objawionego im Mesjasza. To dla nas nauka, że także my, w naszym codziennym życiu, mamy poszukiwać Chrystusa, trwać we wspólnocie z Nim, ustawicznie pogłębiając naszą wiarę, idąc za Nim, naśladować Go i upodabniając się do Niego.

Naród, który czekał na Objawienie Boże i przez wieki się do tego przygotowywał, posiadał proroków, kapłanów i świątynię Boga Żywego, w najważniejszej chwili nie rozpoznał przychodzącego na świat Boga. [...] Herod tak się Go przestraszył, że kazał pozabijać nowonarodzone dzieci w Betlejem i okolicy. Objawienie zaś przyjęli pogańscy Mędrcy, którzy najmniej byli do tego przygotowani, [...], bo choć jako mędrcy byli krytyczni, ale mieli zarazem ogromny respekt dla wskazań pochodzących od Boga.

Wielka to tajemnica i dla nas przestroga, abyśmy, mając pełnię objawienia i 2000 lat historii Kościoła, nie zagubili Chrystusa, nie odwrócili się od Niego, nie dali posłuchu fałszywym mędrcom i prorokom naszych czasów, ogłaszającym wizję szczęśliwego życia poza Bogiem, odrzucając Jego istnienie, naukę i miłość.

Dzisiejsza uroczystość Objawienia Pańskiego kończy w Kościele powszechnym Rok Jubileuszowy [...] pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. [...] Przez cały rok pielgrzymi z całego świata w liczbie ponad 33 milionów odwiedzili Wieczne Miasto Rzym, aby przy grobach Apostołów Piotra i Pawła, przekraczając próg Świętych Drzwi w duchu pokory i pokuty, prosić Boga o łaskę odpustu. Niektórzy z nas mieli możliwość pielgrzymować do Świętego Miasta. Inni korzystali z tego daru udając się do wyznaczonych w diecezjach kościołów jubileuszowych. [...]

Na początku Nowego Roku [...] czynimy rachunek sumienia. Pomagają nam w tym trzy znaki: wędrówki, celu i Drzwi Świętych. W Roku Jubileuszowym celem naszego wędrówki był grób św. Piotra, zaś w wędrówce naszego życia ostatecznym celem jest spotkanie z Bogiem w wieczności. Znak Drzwi Świętych zaprasza nas do wejścia w nowe życie z Chrystusem. Przypomnił nam o tym w ostatnich dniach papież Leon w czasie audiencji, że kończący się Rok Jubileuszowy powinien postawić przed każdym z nas pytanie, jakimi pielgrzymami jesteśmy, jaka nadzieja nam przyświeca w ziemskim pielgrzymowaniu? Czy jest nią nadzieja na życie wieczne, której potrafimy podporządkować wszystkie nasze codzienne nadzieje, marzenia, pragnienia i plany? [...] Jak zapewnia nas papież Leon, nie kończy się czas łaski, którą pragnie ustawicznie nas obdarzać kochający Ojciec Niebieski. Nie kończy się czas miłości, którą

wciąż pragnie obdarowywać wszystkich, którzy się na nią otwierają. [...]

W pierwszą niedzielę Adwentu rozpoczęliśmy w Kościele w Polsce Nowy Rok Duszpasterski pod hasłem „Uczniowie-misjonarze”. Papież Franciszek używał tego sformułowania, aby nam uświadomić, że nie można być uczniem Chrystusa bez dawania o Nim świadectwa. Jednocześnie nie da się być misjonarzem bez stałego czerpania ze szkoły Chrystusa. Natomiast papież Leon, 29 lipca ubiegłego roku mówił, że „dzisiaj, być może bardziej niż kiedykolwiek potrzebujemy uczniów-misjonarzy, którzy będą nieść światu dar Zmartwychwstałego, którzy będą głosić nadzieję, jaką daje nam Żywy Jezus, aż po krańce ziemi, którzy dotrą wszędzie tam, gdzie jest serce, które czeka, serce, które szuka, serce, które jest w potrzebie. Tak, aż po krańce ziemi, do egzystencjalnych granic, gdzie nie ma nadziei”.

Trzeba nam być w szkole Jezusa Chrystusa, trzeba w nas wzbudzać na nowo świadomość bycia posłanymi na mocy chrztu jako misjonarze Dobrej Nowiny – w naszych rodzinach, w których żyjemy, w miejscach, w których pracujemy, kształcimy się, aby potem nieść ją po krańce ziemi. Trzeba nam siebie pytać, czy jako uczniowie jesteśmy na tyle silni w środowisku, w którym przyszło nam żyć, często nieprzychylnym Chrystusowi i Ewangelii, aby być Jego świadkami i misjonarzami, głosząc Chrystusa swoim słowem i świadcząc o Nim naszym życiem.

Zanieśmy do naszych domów poświęconą kredę i kadzidło. Napiszmy tą kredą na drzwiach naszych domów litery C+M+B, które tradycja kojarzy z imionami Mędrców, a które są skrótem prośby: Christe Mansjonem Benedicat, to znaczy Chryste Błogosław Domowi. Słowa te są wyrażeniem świadectwa, że to dom otwarty dla Chrystusa i że gotowy dzielić się z innymi Chrystusem, objawionym dziś wszystkim, jako Zbawiciel i Król wszystkich ludzi. Niech te słowa będą świadectwem, że w tym domu mieszkają ludzie, którzy są pielgrzymami nadziei; nadziei, która zawieść nie może, bo już jest spełniona od strony Boga przez tajemnice wcielenia Chrystusa, Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie. Niech te słowa będą świadectwem, że w tym domu mieszkają uczniowie Chrystusa, którzy są w Jego szkole, a będąc tam, z każdym dniem coraz bardziej dorastają, by być posłanymi misjonarzami, świadczącymi o Jego ustawicznej obecności pośród nas.

Amen.

Fot. Ewa Kamińska

Wracam tu z radością...

W niedzielę Chrztu Pańskiego 11 stycznia 2026 r., w którą zakończył się liturgiczny okres Bożego Narodzenia, gościł w naszym kościele ks. Grzegorz Kolasa, od 2014 roku proboszcz najmniejszej w archidiecezji lubelskiej parafii pw. Przemienienia Pańskiego i św. Stanisława Biskupa Męczennika w Borowicy. Ks. Grzegorz był w latach 1997-2003 wikariuszem w naszej parafii.

Kościół w Borowicy, który jest niezwykłym zabytkiem nie tylko w skali kraju, ale również Europy, powstał w latach 1797-1799. Architektem był Jakub Kubicki.

– Dzisiaj udajemy się do miejsca, gdzie płynie rzeka Jordan – powiedział ks. Grzegorz w homilii. – Nie jest jakiejś wielką rzeką, ale [...] jest niezwykła, bo tam [...] Jezus przyjął chrzest z rąk Jana Chrzciciela, proroka stojącego na granicy Starego i Nowego Testamentu. [...] Do niego przybywały tłumy ludzi różnych sta-

nów i różnych profesji, także wysoko postawieni faryzeusze, saduceusze, często kapłani, by go trochę podsłuchać, poobserwować. Przybywali też poganie z różnych stron Bliskiego Wschodu, by słuchać nauk Jana Chrzciciela.

Ks. Grzegorz przypomniał, że wielu pragnęło przemienić swoje życie,

by nabrało nowego sensu. Dlatego przyjmowali w wodach Jordanu chrzest nawrócenia. Jezus także w swoim człowieczeństwie przyjął ten chrzest. Kiedy wyszedł z wody „A oto otworzyły się nad Nim niebiosa i ujrzał ducha Bożego zstępującego jak gołębica i przychodzącego nad Niego. A oto głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie» (Mt 3, 16-17).

Podkreślił, że święto Chrztu Pańskiego, to dobry moment, by zastanowić się nad rzeczywistością naszego chrztu, który jest pierwszym krokiem formacji duchowej człowieka.

– Dla każdej rodziny wykształcenie dziecka, przygotowanie go do życia jest bardzo ważne – zauważył –

(Ciąg dalszy na stronie 8)

(Ciąg dalszy ze strony 7)

Investuje się w różne kursy, zajęcia, dodatkowe lekcje. Ważne, żeby człowiek się, rozwijał talenty, które otrzymał od Pana Boga. Ale równie ważny jest rozwój duchowy. Wielu ludzi o tym zapomina, [...] nie ma wielkiego zainteresowania religią, a jeśli nawet jest, to religia bywa spychana dla dalszy plan. Dla wielu ludzi jest to obojętne czy nieistotne.

Ks. Grzegorz podkreślił, że jeżeli człowiek zostaje tylko na poziomie intelektu, rozwoju fizycznego, materialnego, to wszystko przemija i zostaje pustka. Mimo osiągnięcia wysokiego statusu materialnego, wielu ludzi traci sens życia. Dlatego rozwój duchowy jest bardzo ważny. – Chrześcijaństwo jest pierwszym etapem rozwoju człowieka w wymiarze duchowych wartości. [...] Takie wychowanie przynosi korzyść nie tylko jemu samemu, ale przede wszystkim otoczeniu, rodzinie, społeczeństwu. Człowiek uformowany duchowo jest tym, który buduje, który nie szkodzi, niesie dobro i pokój – powiedział ks. Grzegorz. – Dlatego dziękujemy za to, że jesteście ludźmi wierzącymi, że

mamy nadzieję chrześcijańską, cenniejszą niż wszelka materia tego świata, która przez chwilę cieszy, a potem przemija i już nic nie znaczy. Dziękujemy Panu Bogu za łaskę chrztu i za tych, którzy nas do tego chrztu przygotowali, zwłaszcza za naszych rodziców.

Ks. Grzegorz Kolasa powiedział, że mimo upływu czasu, wciąż czuje się związany z naszą parafią, także dzięki temu, iż jego mama jest naszą parafianką. Dlatego zawsze wraca do nas z radością. Mówiąc o pracy w Borowicy, gdzie jest proboszczem od 12 lat, przypomniał, że drewniany kościół pw. Przemienienia Pańskiego jest wyjątkowym zabytkiem. Ta klasycystyczna świątynia ma ponad 225 lat. Po II wojnie światowej była kościołem filialnym. Dopiero abp Bolesław Pylak przywrócił tu parafię w roku 1998.

– Podjąłem się takiego zadania, żeby zadbać o ten przepiękny kościół o niezwyklej architekturze, by przetrwał kolejny wiek – powiedział ks. Kolasa. – Wiele prac zostało już wykonanych. Chociażby w ostatnim roku odnowiliśmy całą dzwonnice. Wy-

mieniliśmy wiele elementów konstrukcji i pokryć gontowych. Wymieniamy dolną część szalunku ścian kościoła. Zostało jeszcze do zrobienia ok. 1/4 powierzchni. Prace renowacyjne wymagają środków pieniężnych [...] Parafia liczy tylko 260 osób. Ludzie są oczywiście ofiarni na miarę swoich możliwości, ale o wiele rzeczy trzeba się zatroszczyć w inny sposób. To też jest powód, że jestem dzisiaj z wami i ośmielam się prosić o pomoc. [...] Dziękuję wszystkim za wszelkie formy życzliwości, za każdą formę pomocy. Dziękuję, że mogę tu się czuć jak w domu, że mogę patrzeć na wasze twarze i przypominać sobie chwile, kiedy pracowałem tutaj jako ksiądz wikariusz pod opieką śp. ks. Stanisława Roga. Życzę, aby w tym roku Pan Bóg obdarzał was zdrowiem, bo kiedy jest radość życia, to jest też zdrowie duchowe. Niech Bóg zachowa was od wszelkiego nieszczęścia i oby był pokój w naszej Ojczyźnie, w naszym narodzie, w rodzinach i w naszych sercach. Niech dobry Bóg nam wszystkim błogosławi!

Oprac. ETK

Koncert karnawałowy

Po raz szesnasty w sobotę 24 stycznia 2026 r. odbył się w Dolnym Kościele koncert karnawałowy Artystów Scen Lubelskich. Wystąpili: Bogusława Matys-Serweta – sopran, Hubert Świeca – tenor, Jan Ożóg – fortepian, Stefan Szaciłowski – prowadzenie.

Koncert rozpoczął duet hrabianki Lizy i księcia Su-Czonga „Herbatka sam na sam” z operetki „Kraina uśmiechu” Franza Lehára. W koncercie zaprezentowane zostały znane i lubiane utwory, śpiewane solo i w duecie. Wiele ciekawych informacji o utworach i ich kompozytorach przedstawił Stefan Szaciłowski zapowiadając kolejne części koncertu. W muzycznej podróży dotknęliśmy wiele miejsc na szerokim świecie, gdzie toczy się akcja utworów: Syberię, Wiedeń, Budapeszt, księstwo Lukki, Tokio, Petersburg czy Peru.

Utwory pochodziły z operetek „Kraina uśmiechu”, „Carewicz”, „Wesoła wdówka”, „Paganini” i „Giuditta” Franza Lehára, „Księżniczka czardasza” i „Hrabina Marica” Imre Kalmána, „Wiktoria i jej huzar” Paula Ábrahama, „Ptasznik z Tyrolu” Karla Zellerera, „Perichola” Jacques'a Offenbacha.

Hubert Świeca zaśpiewał pieśń Rudolfa Sierczyńskiego „Wiedeń miasto moich snów”, a także „Brunetki, blondynki”, którą Robert Stolz skomponował dla Jana Kiepury.

Bogusława Matys i Hubert Świeca wykonali pieśń „Santa Maria” z repertuaru Mireille Mathieu. Dedykowali ją pierwszemu Proboszczowi, śp. ks. Stanisławowi Rogowi, dzięki któremu rozpoczęły się w naszej parafii koncerty karnawałowe Artystów

Lubelskich oraz ks. Proboszczowi Markowi Urbanowi, który kontynuuje tradycję koncertów.

Koncert zakończył duet „Dziewczęta z Barcelony” z operetki „Clivia” Nico Dostala. Publiczność brawami dziękowała za sympatyczny, miły i wzruszający czas, jakim był Koncert Karnawałowy. Dla wszystkich uczestników przygotowany został słodki poczęstunek.

Ewa i Tomasz Kamiński

Stefan Szaciłowski, Jan Ożóg, Bogusława Matys-Serweta i Hubert Świeca

Droga Neokatechumenalna

W Niedzielę Słowa Bożego 25 stycznia 2026 r. homilie głosił ks. Mariusz Salach, proboszcz parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Świdniku Dużym, nas dawny wikariusz (2007-2019). Jego pobyt związany był z rozpoczynającym się w naszej parafii cyklem katechez dla młodzieży i dorosłych Drogi Neokatechumenalnej.

Ks. Mariusz zauważył, że Ewangelia z niedzieli (Mt 4, 12-23) mówi o uwięzieniu Jana Chrzciciela, o którym Jezus powiedział, że to największy z ludzi. Aresztowanie tego wielkiego proroka mogło być odbierane jako ogromna porażka. Jednak Bóg posłał kogoś jeszcze większego – Mesjasza, który zaczął głosić Słowo Boże.

– Możemy to odnieść do naszego życia – powiedział ks. Mariusz. – My nieraz staramy się ze wszystkich sił rozwiązywać trudne sytuacje, podejmujemy jakieś wyzwania i okazuje się, że nasze ludzkie siły są za małe, mimo że bardzo się staramy. Wtedy może pojawić się rozczarowanie, zniechęcenie czy depresja. Czujemy, że nie ma w nas mocy, jesteśmy bezradni i bezsilni. Może to być znak, że jest czas, żeby Pan Bóg zaczął działać. Ale żeby tak się stało, potrzebujemy Słowa Bożego, bo sami nic nie wymyślimy. [...] Tylko Bóg z tych naszych słabości i ograniczeń może wyprowadzić wiele dobra.

Ks. Mariusz zwrócił uwagę na słowa Jezusa: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie» (Mt 4, 17b). – Pan Bóg chce królować w naszym życiu. Każdy z nas może doświadczyć mocy darów Pana Boga. – powiedział. – Ale możemy się chwilę zastanowić, jeśli nie ma Królestwa Bożego, to co wtedy jest. Wtedy jest królestwo ludzkie, a na końcu królowanie złego ducha. [...] Próbowujemy bowiem żyć tylko tym, o czym usłyszymy w mediach, co jest modne. Ks. Mariusz zauważył, że Jezus zamieszkał w Kafarnaum, gdzie zbiegały się szlaki handlowe. Przychodziły karawany, było dużo ruchu i zamieszania. Było tam wielu pogan. To obraz naszego świata, do jakiego przychodzi Jezus, by zapalić światło, które wskaże właściwy kierunek. Jezus, powołując Piotra i Andrzeja, powiedział, że przestaną łowić ryby, ale staną się rybakami ludzi, czyli będą ich przyprowadzać do Pana Boga, ich zawód się nie zmieni, ale będzie miał inną wartość. Odnosząc to do naszego codziennego życia, do pracy, nauki, do zajmowania się domem, rodziną i innymi sprawami, nasz sposób przeżywania stanie się inny. Trzeba tylko być blisko Jezusa i słuchać Go, a życie będzie inne, prowokujące do pytań: „Dlaczego tak żyjecie? Skąd macie takiego ducha?”. Może wielu takie życie pociągnie.

Przyjechałem tu dzisiaj, żeby głosić Słowo Boże i dzielić się w swoim doświadczeniu, bo rozpoczynają się w parafii katechezy głoszone przez wspólnotę neokatechumenalną – powiedział ks. Mariusz. – Jako młody ksiądz w pierwszej parafii zacząłem słuchać takich katechez. Spostrzegłem, że w wielu dziedzinach myślę jeszcze po pogańsku, a nie po Bożemu, jak w wielu sprawach potrzebuję się nawracać. Słowo zaczęło pracować w moim sercu i przemieniać moje życie. Pomagając różnym wspólnotom widzę, jak Pan Bóg przez głoszone Słowo ma moc przemieniać ludzkie życie. [...] A czyni to z wielką miłością, mówiąc, że mnie kocha i chce uzdrawiać. [...] Każdy ma możliwość doświadczenia mocy tego Słowa, bo Dobra Nowina będzie głoszona na katechezach w parafii św. Antoniego.

Oprac. ETK

Dopełnieniem homilii ks. Mariusza Salacha były świadectwa członków Drogi Katechumenalnej.

Ks. Józef Maciąg z katechistami Drogi Neokatechumenalnej

Katechezy neokatechumenalne głoszone są w każdy poniedziałek i czwartek o godz. 19.00 w Kaplicy Adoracji Najświętszego Sakramentu. Zawsze można dołączyć do słuchających. Dodatkowych informacji udzielają Jacek i Katarzyna. Telefon - 660 222 500.

Oplatek Ruchu Światło-Życie

W niedzielę Chrztu Pańskiego 11 stycznia o godzinie 16.00 w naszym kościele odbyła się dodatkowa Msza Święta z obecnością członków Ruchu Światło-Życie z terenu Archidiecezji Lubelskiej. Odprawiali ją ks. Jerzy Krawczyk Moderator Diecezjalny Ruchu Światło-Życie Archidiecezji Lubelskiej, ks. prałat Tadeusz Pajurek oraz nasz ks. Proboszcz Marek Urban.

Homilię wygłosił ks. Szymon Majewski. Zwrócił uwagę, że chrzest Jezusa był zapowiedzią naszego chrztu. Powinniśmy mieć w związku z tym tę świadomość, że również do nas odnoszą się poniekąd słowa, które usłyszał nad Jordanem Jezus: „To jest mój Syn umiłowany”. My także jesteśmy ukochanymi dziećmi Boga, choć nie zawsze nasz styl życia może się Bogu podobać. Kto zaś podoba się Bogu? Na to pytanie odpowiedzi poszukać można w drugim czytaniu z Dziejów Apostolskich, gdzie słyszymy słowa św. Piotra, że w każdym narodzie (Bogu) „miły jest ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie”. Gdy popadamy w grzech, oddalamy się od Boga, łatwo jest o zniechęcenie i może właśnie lęk, bojaźń. W Bożej bojaźni chodzi o szacunek, ufność i wiarę, że Bóg mnie kocha, nie jest ona lękiem niewolnika przed nieuchronną karą. Sprawiedliwość w sensie biblijnym to też nie jest, jak może się wydawać, płacenie podatków czy życie według reguł prawa. Sprawiedliwy to ten, kto w swoim życiu szuka woli Pana i ją wypełnia.

Po Mszy Świętej odbyło się dzielenie oplatkiem i kolędowanie, po którym licznie zgromadzeni oazowicze udali się do Dolnego Kościoła na agapę, która była czasem rozmów, integracji i wspólnego posiłku.

Tekst i zdjęcia: Mirosław Urbaniak

Konkurs szopek

Konkurs na najpiękniejszą szopkę adresowany był do dzieci w trzech kategoriach wiekowych (przedszkole, kl.1-3 i kl. 4-8) i został ogłoszony w Adwencie, a rozstrzygnięcie było 18 stycznia 2026 r.

Szopka, którą wykonałam, była dla mnie ciekawym doświadczeniem, ale też sporym wyzwaniem. Niektóre etapy pracy były łatwe, a inne sprawiły mi dużo trudności. Samo przygotowanie szopki nie było bardzo skomplikowane — wystarczyło przykleić elementy do podstawy. Trudniejsze okazało się wykonanie postaci. Na początku nie wiedziałam, od czego zacząć, a gdy już zaczęłam je lepić, wiele rzeczy mi się nie udawało. Mimo to nie poddałam się i pracowałam dalej.

Kiedy w końcu udało mi się przygotować postaci, zostawiłam je do wyschnięcia. Byłam bardzo zadowolona z efektu swojej pracy. Po kilku godzinach przyszedłam sprawdzić, czy są już suche, i wtedy zauważyłam, że mój młodszy brat zrobił w nich małym patyczkiem dziurki. Bardzo się tym zmartwiłam, ale postanowiłam spróbować je naprawić, zakrywając uszkodzenia farbą. Następnie zostawiłam postaci na całą noc do wyschnięcia.

Następnego dnia namalowałam im twarze i zabrałam się za przyklejanie. Wtedy pojawiły się kolejne problemy — głowy się nie trzymały, a postaci się przewracały. Na szczęście mogłam liczyć na pomoc rodziców. Tata pomógł mi przymocować głowy, a mama podsunęła pomysł, jak sprawić, aby postaci stały stabilnie.

Szopkę oddałam tego samego dnia. Było mi bardzo miło, gdy dzieci oraz ich rodzice podchodzili do mnie i chwalili moją szopkę, mówiąc, że jest piękna. Zdobyć pierwszego miejsca było dla mnie ogromną radością. Jestem bardzo wdzięczna za nagrodę, która bardzo dobrze sprawdza się w szkole i zachęca mnie do dalszej pracy.

Liliana Marczevska kl. 5a

Zdjęcia: Areh. Rodzinne

Fot. Ewa Kamińska

Jubileusz 200-lecia Żywego Różańca

Stowarzyszenie Żywy Różaniec przeżywa w 2026 roku historyczną rocznicę 200-lecia swojego powstania. Przygotowaniem do tego Jubileuszu była 9-letnia Nowenna Różańcowa, zapoczątkowana w dniach 1–2 czerwca 2018 r. na VI Ogólnopolskiej Pielgrzymce Żywego Różańca na Jasną Górę.

Patronami Nowenny byli: Matka Boża Różańcowa, św. Jan Paweł II, bł. ks. Ignacy Kłopotowski i bł. Paulina Jaricot, a głównym jej celem był duchowy i zewnętrzny rozwój wspólnot Żywego Różańca oraz wzrost gotowości jego członków.

Obchody Jubileuszu potrwać cały rok. Jako pierwsza rozpoczęła je Archidiecezja Warszawska. Główne uroczystości odbędą się na Jasnej Górze w dniach 5–6 czerwca 2026 r. i będą połączone z III Ogólnopolskim Kongresem Różańcowym, którego szczególnie nacisk położony będzie na znaczenie modlitwy w intencjach misyjnych, pokoju oraz wspierania bliźniego.

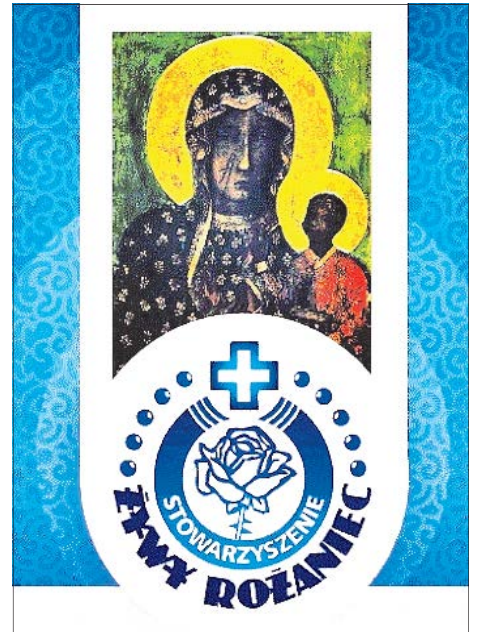
Wchodząc w rok jubileuszowy, każdy z członków Żywego Różańca zaproszony jest do pogłębiania swojej relacji z Maryją, ale też z własną wspólnotą różańcową. Jest to dla nas również czas wyętej pracy nad sobą, w celu pokonania własnych

słabości i walki z tym, co w nas jeszcze niedomaga, aby doznać prawdziwej przemiany duchowej.

W tym czasie ze szczególną wdzięcznością wspominamy i powierzamy w modlitwie naszą założycielkę, bł. Paulinę Jaricot, która rozpoczęła tworzenie struktur modlitewnych Żywego Różańca w 1826 roku. Kilka lat później w 1832 r. papież Grzegorz XVI zatwierdził Stowarzyszenie, a jego Patronką ustanowił św. Filomenę, za przyczyną której Paulina Jaricot doznała uzdrowienia z ciężkiej choroby.

Jej cierpliwość w znoszeniu przeciwności losu, porażek, choroby, biedy i niewdzięczności ludzi, którzy ją otaczali, jest dla członków Żywego Różańca przykładem, ale też wynikiem jej niezłomnej wiary, zawierzenia Maryi i ukochania Eucharystii aż do ostatnich chwil życia.

Rok Jubileuszowy łączy się zawsze z obfitymi łaskami. Dziękując

Maryi za to Dzieło, prosimy również o wsparcie dla nas na tej drodze, o błogosławieństwo dla naszych rodzin oraz o nowe powołania do Żywego Różańca. Uczynmy to szczególnie 8 grudnia 2026 r. w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny i jednocześnie dwusetną rocznicę jego powstania.

Beata Filipowicz

Kiermasz Antoniańskiej Grupy Misyjnej

BARDZO DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM, którzy wsparli dobrowolną ofiarą Ośrodek Rehabilitacji Trędowatych „Jeevodaya” w Indiach w czasie kiermaszu zorganizowanego na 73. Światowy Dzień Chorych na Trąd (25 stycznia 2026) przez Antoniańską Grupę Misyjną w Naszej parafii.

Każdą złotówkę przekazujemy na rzecz ośrodka przez Sekretariat Misyjny „Jeevodaya”, działający w ramach Instytut Prymasa Stefana Wyszyńskiego. Już od jakiegoś czasu Ośrodek otrzymuje wsparcie jedynie od Polaków; liczy się każda złotówka. Dlatego jeszcze raz dziękujemy za okazane serca dla potrzebujących! Dzięki Wam stajemy się Wszyscy jedną wielką rodziną uczniów-misjonarzy.

Już teraz informujemy, że mamy potwierdzenie przyjazdu dr Heleny Pyz z Ośrodka „Jeevodaya” w Indiach do naszej parafii 10 maja 2026 roku. Będzie możliwość osobistego spotkania i porozmawiania po każdej Mszy Świętej. Zapraszamy!

ZAPROSZENIE ZAPROSZENIE ANTONIAŃSKIEJ GRUPY MISYJNEJ

W okresie Wielkiego Postu kolejny raz zapraszamy do włączenia się w naszą akcję: „Misjonarz Archidiecezji Lubelskiej na Wielki Post”. Zaczynamy od Środy Popielcowej (18.02.2026 r.). W okresie Wielkiego Postu każdego dnia otaczamy wylosowanego przez siebie misjonarza wybraną modlitwą. Już nie raz słyszeliśmy od misjonarzy, że nasza modlitwa w ich intencji jest bardzo potrzebna i daje im siłę do pracy na misjach.

Kartki z nazwiskami misjonarzy naszej Archidiecezji Lubelskiej z zaznaczeniem kraju, w którym pracują, będą w koszyku na stoliku przy głównych drzwiach wyjściowych z kościoła. Obecnie na misjach przebywa 22 księża diecezjalnych i jedna misjonarka świecka. **Z GÓRY DZIĘKUJEMY ZA WŁĄCZENIE SIĘ W AKCJĘ!**

Antoniańska Grupa Misyjna

Na pielgrzymkę trzeba zabrać swoje serce

W niedzielę 4 stycznia 2026 roku w naszej parafii miało miejsce spotkanie Grupy Pomarańczowej, która pieszo pielgrzymowała w zeszłym roku na Jasną Górę. Z tej okazji ks. Bartłomiej Koziół wygłosił homilię na Mszy Świętej o godz. 18.00, której fragmenty zamieszczamy poniżej.

Wiara nie jest zatrzymaniem się w jednym punkcie. Wiara jest drogą, pielgrzymowaniem. Nie bez powodu w naszej polskiej duchowości tak jest zakorzenione pielgrzymowanie na Jasną Górę. Mamy dzisiaj pielgrzymów z Grupy Pomarańczowej, którzy razem przez 12 dni w deszczu, słońcu, w burzy czy gradzie szli do Matki Bożej. Człowiek wierzący wie, że nie wystarczy na pielgrzymkę zabrać wygodne buty, plecak i prowiant. Trzeba zabrać przede wszystkim serce, serce, które kocha.

Dużo pielgrzymów, a mówię to z kapłańskiego już doświadczenia, idzie po raz pierwszy, czasami po raz drugi albo trzeci, ale są i takie osoby, które w ciągu swojego życia chodzą 40 raz na 40 pielgrzymek. To właśnie my, pielgrzymi bierzemy bagaż, którym są nasze intencje. Niesiemy je czasem w bólu, zmęczeniu, ale jednak to pielgrzymowanie daje poczucie, że warto. Gdy

w zeszłym roku idąc Aleją Najświętszej Maryi Panny zobaczyłem wieżę jasnogórską, ogarnęła mnie wielka radość, że po tych 12 dniach dotarliśmy do Matki.

Dzieliło nas jeszcze 900 m, aby wejść przed tron Najświętszej Marii Panny, przed Ołtarz Narodu, pokłonić się Jej i zawierzyć sprawy naszych parafii i nas samych. Pielgrzym [...] niesie całe swoje życie – radości i grzechy, pytania bez odpowiedzi, wdzięczność, czasami lęk czy się dojdzie, podoła. I tylko na pielgrzymce w drodze, jaką jest nasze życie, uczymy się, jak podnosić się z upadku. To Jezus daje nam swoją dłoń, aby powstać, a Maryja [...] uchyła rąbek swojej tajemnicy i otula nas swoim płaszczem. [...]

Boga nie możemy ogarnąć rozumem. To jest po prostu nie do pojęcia, że Bóg jest nieskończony, ale pokazuje się w tej małej hostii, którą przyjmuje-

my do naszych serc. Niech nasze serca i uszy będą otwarte na działanie Słowa, by [...] w nas żyło, by zasiane kielkowało. [...] Otwórzmy się na Jego światłość i pozwólmy, by Jego Łaska nas przemieniała, a przede wszystkim bądźmy świadkami Jego miłości w świecie, który tak bardzo jej potrzebuje, czego wam życzę.

Sam pielgrzymuję już od 5 lat, najpierw jako kleryk, potem jako diakon, teraz już jako ksiądz. Wcześniej jeszcze jako szef Służby Liturgicznej. Pielgrzymka to piękny czas, dlatego zachęcam, jakby ktoś miał takie pragnienie pielgrzymowania razem z nami, z Grupą Pomarańczową. Grupa Pomarańczowa to przede wszystkim dwa dekanaty Lublin Północ i Lublin Wschód, czyli jak może dobrze pamiętacie, kiedyś była to grupa numer 7. Niestety liczba pątników spadła. W latach 90. było około 1000. W ubiegłym roku na Jasną Górę doszło 100 pielgrzymów. A zatem liczba się zmniejsza, ale jakby ktoś miał takie pragnienie po prostu pójść na pielgrzymkę, to służę ja informacjami.

Ks. Bartłomiej Koziół

Fot. Ewa Kamińska

Pod koniec Mszy Świętej swoim świadectwem pielgrzymowania podzieliła się Adrianna. Prezentujemy fragmenty jej wypowiedzi.

– Pielgrzymka, to jest czas rekolekcji w drodze, czas nie tylko formacji duchowej, ale przede wszystkim osobistej. Zacytuję tu mojego przyjaciela: „Kiedy idziesz z kimś 10 dni, wychodzi z Ciebie cały człowiek. Jest dzień, kiedy nakładają się kryzys duchowy, emocjonalny i fizyczny. Gdy najlepiej na metr nie podchodzić. Wtedy właśnie możesz stanąć przed Najświętszym Sakramentem i możesz powiedzieć: „Ja już nie daję rady, zrób coś z tym”. [...]

Wiele osób na pielgrzymce doznaje różnych cudów, rozeznaje swoje powołania, buduje relacje. Na przykład jeden z naszych pątników poznał piękną dziewczynę, wzięli ślub, długo starali się o dziecko. Cała nasza Grupa Pomarańczowa modliła się za nich i urodził się Józio. [...]

Zapraszamy cię! Jeśli nie możesz, to dołącz do nas duchowo, po prostu módl się za nas, módl się za nasze służby, za naszych księży. Jeśli nic nie zrobisz, to nic się nie zmieni. To może być twoja odpowiedź na to wyzwanie.

W czasie spotkania Grupy Pomarańczowej, jakie odbyło się po Mszy Świętej w Sali ŚDM wspomnieniami podzielił się pielgrzym Ryszard.

Wspominając swoje pielgrzymki do Częstochowy zauważył, że dla niego najtrudniejszym czasem na każdej pielgrzymce jest etap z domu do archikatedry Lubelskiej. – Z Lublina do Częstochowy to już dojdzie każdy, który ma wiarę. Najstarsza pątniczka w tym roku miała przeszło 90 lat – powiedział. Dodał, że grupa jest jak rodzina. I na spotkaniu widać, że jest to zwarta grupa.

Wspominał, że pierwszy raz wziął udział w pieszej pielgrzymce w 1982 roku. Z tym, że to była pielgrzymka siedlecka. Potem byłem kilkanaście razy. – Dokładnie nie wiem ile, bo w pewnym momencie przestaje się liczyć – podkreślił. – Nasza grupa ma indywidualny krzyż, który się odróżnia od innych. Kolega wyrzeźbił Pana Jezusa, a ja zrobiłem konstrukcję całego Krzyża. [...] Dorobiłem też stojak, żeby można go było wziąć do domu i tam adorować. Dlatego nie ma go tu dzisiaj, bo go wziął jeden z pielgrzymów na Święta. [...] Zaprojektowałem też grupowy różaniec. Krzyż jest wzorowany na tym krzyżu grupowym. Na łączniku jest lubelska archikatedra, a po drugiej bazylika jasnogórska. Do różańca dołączona jest książeczka z rozważaniami. Księża też mają takie specjalne stuy. [...] W pewnym momencie nasza grupa miała ulec likwidacji, bo nie mieliśmy przewodnika. Ale się nie daliśmy i... w każdą pierwszą niedzielę miesiąca gromadziliśmy się na modlitwie w kolejnych parafiach. Efekt jest taki, że było już trzech przewodników. W 2025 roku był to ks. Bartłomiej Koziół.

Kolędnicy Misyjni

Styczeniowe niedziele były dla Kolędników Misyjnych z naszej parafii bardzo intensywne. Zamiast odpoczywać czy korzystać z uroków prawdziwie białej zimy, przebierali się w stroje misyjne i wspólnie odwiedzali mieszkańców bloków przy ul. Niepodległości i Tumidajskiego. Ze śpiewem kolęd na ustach stawali w drzwiach mieszkań, życząc wszystkim Bożego błogosławieństwa na Nowy Rok.

Na początku było łatwo - dzieci biegały po schodach, odważnie dzwoniły do drzwi, ale gdy przyszło zmęczenie, gdy kolejne drzwi jednak nie zostały otwarte, rodziło się jakieś zwątpienie. I dobrze, że nie zawsze spotykaliśmy się z taką samą życzliwością. Przecież Jezus też nie zawsze był tak samo dobrze i ohotnie przyjmowany.

Jednak śmiało można powiedzieć, że wiele rodzin czy osób mieszkających samotnie, z radością zaprosiło nas do środka - i nawet jeśli wnosiliśmy błoto i zimne powietrze, to szczerze cieszyli się naszą obecnością. Dzieci widziały wzruszenie osób starszych i po wyjściu mówiły: „Ta pani się rozplakała!” albo „Ale było super! Oni na nas czekali!”.

Niech Jezus sam wynagrodzi wszelki odruch życzliwości, którego mogliśmy doświadczyć, odwiedzając mieszkańców naszej parafii! Spotykaliśmy ludzi o wielkim sercu, którzy dzielą się tym, co mają. Dziękujemy za uśmiech, za wzruszenie, za wyrażony podziw. Dziękujemy za złożone ofiary, które wspomogą Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, a w tym roku skupiamy się na dzieciach ze Sri Lanki.

Wreszcie dziękujemy Kolędnikom - bez Was, kochane dzieci, nie byłoby żadnego kolędowania! Dobrze, że chce Wam się robić coś bezinteresownie. Dziękujemy też rodzicom, którzy towarzyszyli nam w przygotowaniach i byli z nami także w trakcie kolędowania. I cóż, do zobaczenia za rok!

S. Katarzyna Okroy CSFB

Fot. Tomasz Fiutka

Zdjęcia: Zbigniew Ejnik

Fot. S. Katarzyna Okroy

U Matki Bożej Latyczowskiej

Fot. Zbigniew Ejnik

Tradycyjnie, jak co roku, w Sanktuarium Matki Bożej Latyczowskiej odbyło się spotkanie grup kolędników misyjnych z całej diecezji. Tym razem parafię św. Antoniego reprezentowali nie tylko kolędnicy misyjni, ale także nasza Scholka dziecięca „Lilijki św. Antoniego”, która odpowiadała za oprawę strony muzycznej całego wydarzenia.

W trakcie spotkania dzieci mogły zapoznać się z sytuacją życiową dzieci na Sri Lance – jak wygląda ich codzienność, z czym się zmagają. Został także rozstrzygnięty konkurs literacki na najpiękniejszy wiersz o Sri Lance.

Dla dzieci z dalekiej Sri Lanki

Dzieci z parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie, przebrane za kolędników, przez trzy niedziele z rzędu brały udział w akcji kolędniczej na osiedlu znajdującym się na terenie parafii. W ramach działań dzieci odwiedzały parafian w ich domach, wspólnie śpiewały kolędy oraz opowiadały o sytuacji dzieci na Sri Lance. Hasłem przewodnim akcji było „Kolędnicy Misyjni 2025/26 dzieciom ze Sri Lanki”. Oprócz działań o charakterze integracyjnym i edukacyjnym, kolędnicy zbierali pieniądze na pomoc dzieciom ze Sri Lanki, uwrażliwiając mieszkańców na potrzeby rówieśników z innych części świata. Dzięki całej akcji zarówno dzieci, jak i mieszkańcy mogli dowiedzieć się więcej o życiu oraz codziennych trudnościach dzieci mieszkających w tym kraju. Każdy z odwiedzanych parafian otrzymał na pamiątkę liść betelu, symbol kultury Sri Lanki.

Wszystkie dzieci biorące udział w akcji zostały zaproszone do Kościoła Matki Bożej Różańcowej w Lublinie na uroczyste podsumowanie całego przedsięwzięcia pod hasłem „Dzieci Dzieciom Misji”. Na początku odbył się koncert zespołu „Lilijek św. Antoniego”. Następnie siostry misjonarki opowiedziały o swojej pracy oraz zaprezentowały zdjęcia przedstawiające życie dzieci ze Sri Lanki. Całość wydarzenia została zwieńczona Mszą Świętą pod przewodnictwem bp. Adama Bába.

Na zakończenie dla wszystkich uczestników przygotowano słodki poczęstunek oraz gorącą herbatę.

Akcja „Kolędnicy Misyjni” była wartościowym doświadczeniem zarówno dla dzieci, jak i dla społeczności parafialnej. Przyczyniła się do kształtowania postaw empatii, otwartości oraz wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka, a także do rozwijania świadomości misyjnej wśród najmłodszych.

Edyta Budzyńska

Mszy Świętej przewodniczył Bp Adam Bab, który dziękował dzieciom i organizatorom poszczególnych grup misyjnych za poświęcony czas i zaangażowanie w kolędowanie na rzecz rówieśników ze Sri Lanki.

Wszystkie dzieci spisały się na medal! A szczególne brawa należą się naszej Scholce - dzieciom oraz p. Mariuszowi, p. Robertowi, p. Wojtkowi i Antkowi, bez których ciężko byłoby cokolwiek zaśpiewać. Dziękujemy też rodzicom, którzy zatroszczyli się o to, by jak najwięcej dzieci mogło wziąć udział w tym spotkaniu. Dziękujemy z całego serca!

S. Katarzyna Okroy CSFB

W tym roku po raz pierwszy uczestniczyłam w kolędowaniu z parafii świętego Antoniego Padewskiego wśród mieszkańców mojego osiedla. Bardzo dobrze się przy tym bawiłam. Spotkałam się z różnymi reakcjami ludzi. Jedni przyjmowali nas z uśmiechem i radością, ale niektórzy nie otwierali drzwi i byli źle nastawieni do nas. Mimo różnych reakcji, chcę w przyszłości uczestniczyć w kolędowaniu niosąc radosną nowinę o narodzeniu Pana Jezusa i wyrażając to śpiewem kolęd. Misją tegorocznego kolędowania była zbiórka pieniędzy na dzieci ze Sri Lanki. Te chwile zapamiętam na bardzo, bardzo długo.

Agata Dziura kl.4b

***

28 stycznia Kolędnicy misyjni z naszej parafii odwiedzili mieszkańców DPS Kalina. Kolędnikom towarzyszyły dzieci z chóru Cantino, które reprezentowały Szkołę Podstawową nr 44. Zarówno dla publiczności, jak i dla naszych dzieci to spotkanie było bardzo ważne i cenne, a także ubogacające.

S. Katarzyna Okroy CSFB

Intencje modlitwy na luty

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy

Módlmy się, aby nieuleczalnie chore dzieci i ich rodziny otrzymały pomoc medyczną i wsparcie, a także by nigdy nie traciły siły i nadziei.

Diakonia Modlitwy Wspierającej Dzieła Parafii pw. św. Antoniego Padewskiego

Aby parafianie otworzyli się na światło Bożych podpowiedzi zawartych w Piśmie Świętym.

II Krucjata Modlitwy w intencji Ojczyzny

Dziękując za posługę kapłanów i osób konsekrowanych, prosimy, aby miłosierny Bóg umacniał ich na obranej drodze życia oraz o liczne nowe, gorliwe powołania kapłańskie i zakonne.

Towarzystwo Przyjaciół MSD w Lublinie

1 - 7 lutego

Za Siostry Służki Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej, pracujące w naszym Seminarium, aby obchodzony w Kościele Dzień Życia Konsekrowanego umacniał je w codziennym ofiarowywaniu swojego życia Bogu.

8 - 14 lutego

O otwartość rodzin naszej archidiecezji na wiarę i słowo Boże, aby stawały się kolebkami nowych i świętych powołań kapłańskich.

15 - 21 lutego

Za wszystkich pracowników świeckich Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Lublinie, aby nieustannie towarzyszyły im Boże błogosławieństwo i opieka Matki Bożej.

22 - 28 lutego

O owocne przeżycie rekolekcji wielkopostnych we wspólnocie seminaryjnej, aby głoszone Słowo Boże i sprawowane sakramenty rozpałały żar miłości do Chrystusa.

Informacje na luty

2 lutego – Święto Ofiarowania Pańskiego, przychodzimy na Mszę Świętą z gromnicami. XXX Światowy Dzień Życia Konsekrowanego - szczególną modlitwą otaczamy nasze Siostry Be-tanki

3 lutego – wspomnienie św. Błażeja. Za jego wstawiennictwem prosimy Boga o zdrowie gardła i o łaskę dobrego korzystania z daru mowy (dla chętnych będzie udzielane błogosławieństwo)

5 lutego – wspomnienie św. Agaty, poświęcenie chleba, wody i soli dla chętnych.

11 lutego – wspomnienie NMP z Lourdes., XXXIV Światowy Dzień Chorego. Dodatkowa Msza Święta o godz. 9.00 z możliwością przyjęcia Sakramentu namaszczenia chorych w poważnej sytuacji zdrowotnej i zagrożenia życia.

18 lutego – Środa Popielcowa
Msze Święte: 7.00, 9.00, 16.30, 18.00.
Gorzkie Żale o 17.30.

Gorzkie Żale

Środa – o godz. 17.30 przed Nabożeństwem do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
W Środę Popielcową nie ma Nabożeństwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Niedziela – o godz. 17.15 z kazaniem pasyjnym.

Droga Krzyżowa w każdy piątek

9.00 – ogólna
16.00 – z udziałem dzieci
17.00 – dla dorosłych
18.45 – z udziałem młodzieży

Informacje parafialne

- Adres: ul. Kasztanowa 1, 20-245 Lublin. Tel. 81 747 70 75
- Msze Święte w niedziele i święta: 7.00, 9.00, 10.30, (górny kościół – dorośli, dolny kościół – dzieci), 12.00, 18.00 (dla młodzieży); w święta zniesione: 7.00, 9.00, 16.30, 18.00.
- Msze Święte w dni powszednie: 7.00, 7.30, 18.00, dodatkowo 16.30 (pierwsze piątki miesiąca w roku szkolnym). Całodzienna adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie w dni powszednie od 8.00 do 18.00.
- Spowiedź podczas każdej Mszy Świętej.
- Nabożeństwa okresowe: codziennie o 17.15.
- W pierwszą sobotę miesiąca oraz 16. dnia miesiąca – adoracja po Mszy Świętej wieczornej zakończona o godz. 21.00 Apelem Jasnogórskim
- W każdy wtorek o godz. 18.00 odprawiana jest Msza Święta z Nieszporami zbiorowa do św. Antoniego. Intencje można wrzucać do specjalnych skrzynek.
- W każdy III piątek miesiąca o godz. 18.00 odprawiana jest Msza Święta zbiorowa za Zmarłych.
- W każdą środę o godz. 17.45 Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Podziękowania i prośby do Matki Bożej Nieustającej Pomocy można przed nabożeństwem wrzucać do skrzynki w przedsionku kościoła.
- Kancelaria – dni powszednie: 7.30 – 8.00 oraz 17.00 – 17.45; soboty: 7.30 – 8.00.
- W niedzielę po każdej Mszy Świętej udzielane są informacje oraz przyjmowane intencje mszalne.
- Kiosk parafialny czynny od 17.00 do 17.45 oraz po Mszy Świętej wieczornej (poniedziałek – sobota). W niedziele i święta od 17.00 do 18.00 i po każdej Mszy Świętej.

Zapraszamy do udziału w XIII lubelskiej pielgrzymce wielkopostnej wg tradycji rzymskiej zapoczątkowanej przez papieża Grzegorza Wielkiego w VI w. Papież Benedykt XVI w 2006 roku powiedział: „Tradycja kościołów stacyjnych zachowuje swoją wartość mimo minionych wieków”. Jak zawsze wędrujemy do 40 kościołów stacyjnych w Lublinie zaczynając 18 lutego od kościoła pw. Niepokalanej Serca Maryi i św. Franciszka, a kończąc 29 marca w Niedzielę Palmową w Archikatedrze. W naszym kościele jesteście 14 marca o godzinie 7.00 i 18.00.

Odeszli do Pana

Janina Majkut	1939
Maria-Krystyna Zabłocka	1945
Jan Kamiński	1941
Anna Stępiak	1969

Nasz dar modlitwy

Ojciec Nasz, Zdrowaś Maryjo,
Chwała Ojcu, Wieczne odpoczywanie

Dwa lata Stowarzyszenia Kanonikos w naszej parafii

Przez ten czas na Kasztanowej organizujemy cotygodniowe spotkania dla Osób z Niepełnosprawnościami podczas których są realizowane zajęcia rękodzielnicze, Trening Umiejętności Społecznych, zajęcia z choreoterapii i ogólnorozwojowe.

Dodatkowo w przeciągu tych dwóch lat organizowaliśmy na terenie Parafii imprezę andrzejkową, zabawę karnawałową i obchody z okazji Dnia Osób z Niepełnosprawnościami. Wszystkie atrakcje dedykowane były dla osób z niepełnosprawnościami z całego Lublina. Gościnnie odwiedzają nas również OzN z powiatów Świdnickiego i Lubartowskiego.

Podczas naszych cotygodniowych spotkań dodatkowo odwiedzają nas specjaliści, świętujemy urodziny uczestników, kolędujemy, muzykujemy i wiele innych. Wszystkie nasze działania podyktowane są bieżącymi potrzebami naszych uczestników.

Nasze grono przez te dwa lata bardzo się powiększyło. Przychodzi do nas coraz więcej osób potrzebujących wsparcia jak i tych, którzy chcą pomagać. Stowarzyszenie działa w ramach wolontariatu dzięki życzliwości i pomocy dobrych ludzi. Szczególne podziękowania należą się Proboszczowi Markowi Urbanowi za to, że już od dwóch lat obdarza nas zaufaniem i wspiera w działaniach na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami.

Katarzyna Fabiańska

Fot. Archiwum

Jasełka przedszkolaków

Fot. Archiwum

W niedzielę 11 stycznia 2026 dzieci z Przedszkola nr 59 wystawiły Jasełka w Dolnym Kościele. Przedszkolaki zostały przygotowane do przedstawienia przez panie: Justynę Gawryl, Annę Sławecką i Annę Rachwał. Mali aktorzy otrzymali od księdza Bartłomieja słodki poczęstunek, a pani dyrektor Dorota Majewska podziękowała ks. Proboszczowi Markowi Urbanowi za umożliwienie dzieciom występu.

AS

Fot. Ewa Kamińska

W niedzielę 11 stycznia 2026 po Mszy Świętej o 12.00 wystąpił z koncertem kolęd Chór DPS Kalina z udziałem członków dawnego Chóru Cecylińskiego naszej parafii pod dyrekcją Bożeny Sieńczak. Występ bardzo się podobał i został nagrodzony gromkimi oklaskami.

Wyjazd do Chełma i kulig w Natalinie

W sobotę 24 stycznia dzieci z naszej parafii wzięły udział w pielgrzymce do Chełma, którą zorganizował opiekun LSO - ks. Daniel Mazurek. W rodzinnym mieście ks. Daniela wzięliśmy udział w Eucharystii, którą przeżywaliśmy w parafii pw. Rozesłania Świętych Apostołów. W tym kościele ks. Daniel przyjął pierwsze sakramenty, później święcenia diakonatu i tu też sprawował pierwszą Mszę Świętą. W homilii ks. Daniel zachęcał nie tylko dzieci, ale i dorosłych, by odważnie stawiać Jezusowi pytanie o swoje powołanie i być uważnym na Bożą odpowiedź. Bóg chce mówić do człowieka, chce mu towarzyszyć w tych małych, codziennych wyborach, ale też chce być blisko, gdy młody człowiek podejmuje życiowe powołanie.

Proboszcz parafii ks. Jacek Lewicki opowiedział nam historię kościoła i podzielił się ciekawostkami dotyczącymi wnętrza świątyni. To było piękne i ubogacające spotkanie!

Następnie pojechaliśmy do Natalina, gdzie czekała na nas prawdziwie zimowa atrakcja, czyli kulig! Konie zaprzęgnięte w drewniane sanie przewoziły kolejne grupy przez pole w głąb lasu i z powrotem. Widoki były przepiękne! Po kuligu każdy mógł ogrzać się przy ognisku i zjeść samodzielnie upieczoną kielbasę.

Wszyscy cali, choć lekko zmarznięci, wrócili do Lublina. Każdy miał co opowiadać! A po takim dotlenieniu i wrażeniach sen na pewno przyszedł na wszystkich bardzo szybko.

Dziękujemy za piękny wyjazd i z niecierpliwością czekamy na kolejny!

S. Katarzyna Okroy CSFB

Zdjęcia: Archiwum

Iskierki Radości z Chełma

Fot. Tomasz Fiutka

Jesteśmy scholą „Iskierki Radości” z parafii pw. Rozesłania Świętych Apostołów w Chełmie. Chcemy, jak apostołowie, którzy byli posłani, aby iść i głosić Dobrą Nowinę, być iskierkami, które rozpalą płomień Bożej radości w sercach tych, którzy nas słuchają. Przyjechaliśmy do parafii pw. św. Antoniego Padewskiego w Lublinie, aby podzielić się dziecięcą radością z Narodzenia Pana, by wyśpiewać kolędy i pastoralki o nadziei, która rozświetla mrok i o Bogu, który przyszedł na świat, aby już nikt nigdy nie czuł się zagubiony i samotny. Bardzo cieszymy się z tej możliwości, zwłaszcza, że był to dla nas pierwszy koncert poza naszą parafią. Dziękujemy za serdeczne przyjęcie, rodzinną atmosferę, ciepłe i otwarte serca publiczności.

Milena Mazurek opiekun scholi

Harcerskie zimowiska

Czuwaj!

W dniach 27–30 grudnia 2025 roku 6. Gromada Lubelska była na zimowisku w **Jaszczo**wie. Był to czas pełen radości, wspólnej zabawy oraz budowania więzi. Każdy dzień przynosił nowe przygody, a wieczorne świeczyska były zwieńczeniem naszych starań. Nie zabrakło chwil refleksji oraz wspólnej modlitwy, które pozwoliły nam pogłębić wiarę i poczucie wspólnoty. Dla wilczków wyjazd był doskonałą okazją do nauki samodzielności i odpowiedzialności za siebie oraz innych. Wróciliśmy do domów bogatsze o nowe doświadczenia, piękne wspomnienia i zapał do dalszej pracy w gromadzie.

Akela Ola Mazur

Fot. Archiwum

Zimowisko w **Mariance** odbyło się od 27 do do 30 grudnia 2025. Dzień przyjazdu rozpoczął się zwiadem terenu, podczas którego poznaliśmy i zaferowaliśmy pomoc miejscowej ludności. W ciągu następ-

Fot. Archiwum

Zimowisko 6. Drużyny Lubelskiej „Kaskady” odbyło się w dniach 28-30 grudnia 2025 w **Grabówce** niedaleko Kraśnika. Zimowa pogoda nie odpuszczała nawet na chwilę, ale nie przeszkodziło nam to w aktywnościach, które w tym roku odbywają się w fabule rocznej „Shrek”! W ramach Zwiadu okolicy harcerki wyruszyły na kolędowanie, w trakcie którego zostały obdarowane między innymi domowym sokiem malinowym. Na Wielkiej Grze poszukiwałyśmy rodziny Osła, a Olimpiada Sportowa wzmocniła nasze umiejętności orientacji, zręczności, równowagi, celności, ale i komunikacji. Konkurs kulinarny natomiast polegał na przygotowaniu wspaniałych deserów.

Każdy dzień kończyłyśmy świeczyskami, na których poza śpiewem i gramami, zastępy prezentowały scenki. Wielką radością były dla nas odwiedziny drużyny Szczepowej Ady i księdza

Na początku roku – 2-4 stycznia 2026 – wilczki z 11. Gromady Lubelskiej miały swoje zimowisko. Po dotarciu pociągiem do Dominowa, udaliśmy się do szkoły. Dzięki obecności księdza Bartłomieja, mogliśmy uczestniczyć we Mszy Świętej. Tego dnia po obiedzie wyszliśmy na dwór, gdzie po apelu odbyła się bitwa na śnieżki i budowanie igloo.

W dalszej części zimowiska na wilczki czekało wiele ciekawych zadań. Jednym z nich był bieg Bagheery, więc każdy wilczek ubrał się w strój sportowy i stawiał czoła przeszkodom na sali gimnastycznej. Mieliśmy też okazję sprawdzić działanie telefonu zrobionego z puszek i żyłki. Dni kończyliśmy we wspólnym gronie, śpiewając piosenki i prezentując scen-

nych dni rozpoczęła się Wielka Gra, która trwała aż do ostatniej nocy. Poza tymi aktywnościami razem z chłopakami mieliśmy możliwość rozwijania się na innych płaszczyznach takich, jak: przygotowanie codziennych posiłków lub ekspresja podczas wieczornych ognisk. Był czas na rozwój fizyczny podczas rywalizacji w szkolnej hali sportowej oraz chwilę refleksji przy codziennym apelu ewangelicznym. Mimo zimna dobry humor nas nie opuszczał, a uśmiech nie schodził nam z twarzy. Takie wyjazdy, to niezapomniany czas w braterskiej atmosferze naszego stowarzyszenia, które serdecznie polecam młodym chłopakom i dziewczynom. Czuwaj!

Franciszek Hapka

Fot. Dh Szczepowa Ada Kołodziej

Duszpasterza Bartka. Na tegorocznym zimowisku odbyły się też ważne dla nas obrzędy: Maja otrzymała chustę - oficjalnie dołączyła do Kaskady, swoje Przyrzeczenia złożyły Kasia, Karolina i Ula, a Agatka została Zastępową zastępu Tygrys. To był dla nas wartościowy i intensywny czas!

Drużynowa 6. DL Weronika Boruń

Fot. Łukasz Janczarek

ki w tematyce Księgi Dżungli. W niedzielę uczestniczyliśmy we Mszy Świętej w lokalnej kaplicy, a wilczki miały okazję włączyć się w służbę przy ołtarzu. Po powrocie pociągiem do Lublina odbył się apel, który zakończył zimowiskową przygodę.

Akela Rafał Zastawny

Nabożeństwo Czterdziestogodzinne

Modlitwa do św. Franciszka

NIEDZIELA – 15 LUTEGO 2026 r.	
14.00	Trześniowska (domki od Niepodległości do Świdnickiej), Kasztanowa, Modrzewiowa, Rudnicka, Malinowa, Przejazd, Jaworowa, Świdnicka, Niepodległości (domki)
15.00	Trześniowska (od Świdnickiej do końca), Szarotkowa, Dereniowa, Pigwowa, Jeżynowa, Wawrzynowa
16.00	Palmowa, Daktylowa, Paprociowa, Lubczykowa, Nasturcjowa, Forsycjowa
17.00	Kminkowa, Żonkilowa, Żurawinowa, Trześniowska 1, 3, Tumidajskiego 2A, 2B, 2C,
18.00	MSZA ŚWIĘTA
19.00 -21.00	Czas indywidualnej modlitwy
PONIEDZIAŁEK – 16 LUTEGO 2026 r.	
6.00	Czas indywidualnej modlitwy
6.30	GODZINKI
7.00	MSZA ŚWIĘTA
7.30	MSZA ŚWIĘTA
8.00	Tumidajskiego 4, 6, 8
9.00	Tumidajskiego 10, 12, 14
10.00	Tumidajskiego 16, 18
11.00	Tumidajskiego 20, 22
12.00	Niepodległości 1, 1G, 2
13.00	Niepodległości 3, 4, 5
14.00	Niepodległości 6, Krokusowa 4, 6
15.00	Niepodległości 7, 8
16.00	Niepodległości 7A, 7B, 7C, 7D
17.00	Niepodległości 9A, 10, 11
18.00	MSZA ŚWIĘTA
19.00 -21.00	Czas indywidualnej modlitwy, w tym o 20.45 – modlitwa Akcji Katolickiej za Kościół, Ojca Świętego, ochronę życia nienarodzonych i rodziny naszej parafii
WTOREK – 17 LUTEGO 2026 r.	
6.00	Czas indywidualnej modlitwy
6.30	GODZINKI
7.00	MSZA ŚWIĘTA
7.30	MSZA ŚWIĘTA
8.00	Niepodległości 12, 13
9.00	Niepodległości 13A, 13B
10.00	Niepodległości 14, 16
11.00	Niepodległości 20, 22
12.00	Niepodległości 24, 26
13.00	Niepodległości 28, 30
14.00	Daszyńskiego 2, 3, 3A
15.00	Daszyńskiego 11, 12, 13
16.00	Daszyńskiego 15, 17, 19
17.00	Daszyńskiego 23, 25, 27
18.00	MSZA ŚWIĘTA
19.00 -21.00	Czas indywidualnej modlitwy
21.00	APEL JASNOGÓRSKI I ZAKOŃCZENIE ADORACJI

Z Listu Ojca Świętego Leona XIV do Przełożonych Generalnych Konferencji Rodziny Franciszkańskiej z okazji rozpoczęcia obchodów Osiemsetlecia Śmierci Św. Franciszka z Asyżu:

W dzisiejszych czasach, naznaczonych wieloma wojnami, które wydają się nie mieć końca, a także wewnętrznymi i społecznymi podziałami, które powodują nieufność i strach – św. Franciszek ciągle przemawia. Nie dlatego, że oferuje rozwiązania techniczne, ale dlatego, że jego życie wskazuje autentyczne źródło pokoju. [...] Drodzy bracia, niech przykład i duchowe dziedzictwo tego Świętego, silnego w wierze, niezachwianego w nadziei i płonącego gorliwością w czynnej miłości bliźniego, budzi w każdym z nas świadomość, jak ważne jest zaufanie Panu, oddanie się życiu wiernemu Ewangelii, przyjmowanie i oświecanie wiarą i modlitwą każdej okoliczności i każdego działania w życiu.

W tym roku łaski pragnę przekazać wam modlitwę, aby św. Franciszek z Asyżu nadal napępiał nas wszystkich doskonałą radością i zgodą:

**Święty Franciszku, nasz bracie,
ty, który osiemset lat temu
wyszedłeś na spotkanie siostrze śmierci
jako człowiek pełen pokoju,
wstawiaj się za nami u Pana.
Ty, który w krucyfiksie z San Damiano
rozpoznałeś prawdziwy pokój,
naucz nas szukać w Nim źródła
wszelkiego pojednania, które burzy każdy
mur.
Ty, który jako nieuzbrojony przekroczyłeś
linie wojny i niezrozumienia,
daj nam odwagę budować mosty tam,
gdzie świat wznosi granice.
W tym czasie targanym konfliktami
i podziałami, wstawiaj się,
abyśmy stali się budowniczymi pokoju:
nieuzbrojonymi i rozbijającymi
świadkami pokoju,
który pochodzi od Chrystusa.**

Amen.

Z okazji Roku św. Franciszka Leon XIV udziela łaski odpustu zupełnego za nawiedzenie kościoła franciszkańskiego. Odpust zupełny można uzyskać tylko jeden raz w ciągu dnia dla siebie lub dla zmarłych na zwykłych warunkach: nawiedzenie dowolnego kościoła franciszkańskiego, brak przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, spowiedź sakramentalna, Komunia Święta, odmówienie *Wierzę w Boga* i *Ojcze nasz* oraz modlitwa w intencjach Ojca Świętego.

Odpust uzyskać mogą także osoby w podeszłym wieku, chorzy oraz ci, którzy się nimi opiekują, a także wszyscy, którzy z poważnej przyczyny nie mogą opuścić domu. Warunkiem jest oderwanie się od wszelkiego grzechu i postanowienie wypełnienia, gdy tylko będzie to możliwe, trzech zwyczajnych warunków odpustu - jeśli duchowo osoby te połączą się z obchodami jubileuszowymi Roku Świętego Franciszka, ofiarując Bogu Miłosiernemu swoje modlitwy, bóle i cierpienia życia.

Prośby o wsparcie z 1,5 % podatku za rok 2025

Choruję na stwardnienie rozsiane (SM). Proszę o przekazanie 1,5% podatku na moje leczenie i rehabilitację. Dzięki Państwa sercu będę mógł podjąć skuteczniejszą walkę z chorobą, która jest nieuleczalna. To nic nie kosztuje, a mi pomoże.

KRS 0000338878

Cel szczegółowy: **Sławomir Krzysiak**

Można przekazać darowiznę na konto:

95 1140 1140 0000 2133 5400 1001

Tytuł przelewu: **Sławomir Krzysiak**

Sławomir Krzysiak przez wiele lat dokumentował fotograficznie wydarzenia parafialne. Jego zdjęcia były zamieszczane na stronie internetowej parafii, w Głosie św. Antoniego i w kalendarzach parafialnych. Ze względu na posuwającą się chorobę musiał się wycofać z działalności społecznej na rzecz parafii.

Uprzejmie prosimy o przekazanie 1,5 % podatku na rzecz naszego syna Jakuba. Chłopiec jest obecnie po dwóch operacjach płuc i dalej leczy się onkologicznie.

KRS: 0000086210

Cel szczegółowy: **Jakub Misztal**

Syn należy do naszej parafii. Przez pewien czas służył jako ministrant. Chodzi do szkoły i pragnie cieszyć się, jak każdy, życiem. Za udzielone wsparcie z góry serdecznie dziękujemy.

Rodzice Jakuba

Witajcie!

Tym razem zwracam się do Was jako prawdziwy parafianin św. Antoniego w Lublinie. Do tej pory trochę „przyszywała” mnie tutaj moja mama i babcia, teraz jestem tu regularnie i muszę przyznać, dobrze mi tu. Czuję się przyjęty, nikt nie wytyka mnie palcami, przeciwnie, uśmiechacie się do mnie, dajecie cukierki, a do niejednej osoby przytulałem się i podawałem rączkę na znak pokoju. To jest super. Tylko ta moja mama ciągle biega za mną w kościele, nie rozumiem tego.

Miałem Was prosić o 1,5 % Waszego podatku, bo jak się domyślacie, nie udało się moim wspaniałym rodzicom wyleczyć Zespołu Downa, z którym przyszedłem na świat. Idziemy razem, a nawet biegniemy, bo on mnie goni, pomimo, że regularnie staram się mu uciec. Dzieje się to dzięki Wam, Waszemu finansowemu wsparciu, pewnie i modlitwie. Między innymi dzięki 1,5% podatku udało mi się w minionym roku uczestniczyć w czterech turnusach zdrowotnych, rodzice mieli pieniądze na kupowanie mi potrzebnej suplementacji, no i te regularne zajęcia, których w tygodniu nie brakuje. W tym roku przede mną kolejne wyzwania rehabilitacyjne, bo mama nie słabnie w poszukiwaniu kolejnych możliwości wspierania mojego rozwoju. Ileż można...

Dlatego dzisiaj dziękuję. Jesteście wspaniali ofiarowując mi to, co daje mi kolejne szanse. W marcu strzelał mi 4 latka, więc już jestem całkiem duży, ale mimo to wiem, że sam jeszcze nie wszystko potrafię osiągnąć, więc jeszcze raz dziękuję za wsparcie finansowe i polecam się modlitwie. Obiecuję też z mamą różaniec za Was i w Waszych intencjach. Jesteście Wspaniali.

Możesz przekazać swoje 1,5% podatku. Wtedy, rozliczając PIT, należy podać: **KRS: 0000037904**

Cel szczegółowy: **42077 TCHÓRZEWSKI DOMINIK**

Można też przekazywać darowizny pieniężne.

Nr rachunku bankowego: **42 2490 0005 0000 4600 7549 3994**

W tytule wpłat wystarczy podać:

42077 Tchórzewski Dominik

Szymon Banaszek

Od urodzenia cierpi na zespół wad wrodzonych. Wymaga całodobowej opieki. Obecnie ma 24 lata. Zwracamy się z prośbą o przekazanie 1,5% podatku dla naszego syna na konto fundacji „Zdążyć z pomocą”.

KRS 0000037904

Cel szczegółowy: **13071 Szymon Banaszek**

Za każdą okazaną pomoc będziemy bardzo wdzięczni.

Rodzice Szymona

Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym
SŁONECZKO

KRS 0000186434

Cel szczegółowy **Jakub Piróg**
793/P

Wpłaty indywidualne
Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym
SŁONECZKO Stawnica 33A, 77-400 Złotów

Spółdzielczy Bank Ludowy w Zakrzewie
nr konta 89 8944 0003 0000 2088 2000 0010
w tytule **Jakub Piróg 793/P**

CARITAS ARCHIDIECEZJI LUBELSKIEJ

KRS: 0000204819

***

HOSPICJUM DOBREGO SAMARYTANINA

KRS: 0000026380

***

LUBELSKIE HOSPICJUM DLA DZIECI IM. MAŁEGO KSIĘCIA

KRS: 0000004522

***

BRACTWO MIŁOSIĘDZIA

IM. ŚW. BRATA ALBERTA W LUBLINIE

KRS: 0000135612

***

FUNDUSZ OBRONY ŻYCIA ARCHIDIECEZJI LUBELSKIEJ

KRS: 0000224942

***

LUBARTOWSKIE STOWARZYSZENIE HOSPICJUM ŚW. ANNY

KRS 000229422

Kolędowanie parafialne 18 stycznia 2026

Jasełka

Rada Duszpasterska

Wspólnota Miłości Ukrzyżowanej

Towarzystwo Przyjaciół Seminarium

Na ten dzień czekamy zawsze z dużą radością. Jest nim kolędowanie parafialne, które ma już swoją wieloletnią tradycję. Jednak aktywny udział w tym wydarzeniu poszczególnych grup parafialnych został zapoczątkowany w styczniu 2025 roku.

Organizacją wyjątkowego wieczoru 18 stycznia zajmowała się Rada Duszpasterska. Łukasz Hapka wykonał piękne zaproszenia do wszystkich wspólnot parafialnych, a nad koordynacją i przygotowaniem Jasełek czuwał Mateusz Ściuba.

Zadaniem każdej grupy było zaśpiewanie trzech zwrotek wybranej kolędy lub pastorałki. Zaproszenie przyjęły następujące grupy: Stowarzyszenie Żywy Różaniec, Wspólnota - Gimnastyka Pań, Wspólnota Miłości Ukrzyżowanej, Redakcja „Głosu św. Antoniego”, Domowy Kościół, Towarzystwo Przyjaciół Seminarium, Przyjaciele Oblubieńca, Krąg Biblijny i Rada Duszpasterska.

Na początku konferansjerzy Anna Sławecka i Mateusz Ściuba zapowiedzieli Jasełka. Wystąpili w nich dorośli i młodzież. Scenariusz Jasełek, które można byłoby zatytułować: „Gdzie jest Bóg?”, odbiegał od tradycyjnego stylu, ale mocno dotykał współczesnych problemów i zawierał głębokie przesłanie. W kontekście przyjścia Pana Jezusa na ziemię jest ono zawsze aktualne. Ukazywało też

prawdę o tym, jak bardzo człowiek może się zagubić, gdy wyrzuca ze swojego życia Pana Jezusa.

Po Jasełkach na scenę wchodziły kolejne grupy parafialne. Wszystkie włożyły dużo serca w przygotowanie się do występu, a także w aranżację śpiewanych kolęd. Większość grup parafialnych wspierał grą na gitarze Łukasz Hapka oraz Wojciech Kalinowski. Panie z gimnastyki śpiewały pod kierunkiem liderki Małgorzaty Mazurek, która grała również na gitarze. Publiczność spontanicznie śpiewała razem z występującymi, dzięki czemu tworzyła się miła atmosfera radości i wspólnoty.

Następnie wystąpił z koncertem Parafialny Zespół Muzyczny pod dyktando naszego organisty Jacka Chęckiewicza. Wystąpili: Iwona Urzędowska – skrzypce, Mikołaj Mazur – cymbali, Krzysztof Krajewski – gitara basowa, Jarek Landman – gitara elektryczna oraz lider zespołu Jacek Chęckiewicz – gitara klasyczna, który prowadził również śpiew wraz z Magdaleną Pańnikowską-Łukaszuk.

Na koniec wystąpiły dzieci ze Scholi „Lilijki św. Antoniego”. Śpiewały pod kierunkiem s. Katarzyny Okroy przy akompaniowaniu Mariusza Skrzypka, Wojciecha Kalinowskiego, Antoniego i Roberta Wronów. Była to też okazja do poznania mniej znanych kolęd i pastorałek. Kolędowanie zakończyło się błogosławieństwem Bożym udzielonym przez ks. Proboszcza Marka Urbana.

Cieszyliśmy się, że byliśmy razem, że mogliśmy śpiewać tak bliskie naszemu sercu kolędy i jeszcze raz przeżywać narodziny Pana Jezusa. Kolędowanie nie było tylko uctwą duchową. Można było poczęstować się pysznymi pączkami, kawą, herbatą i porozmawiać ze sobą, a także podziwiać szopki zrobione przez dzieci z pomocą rodziców.

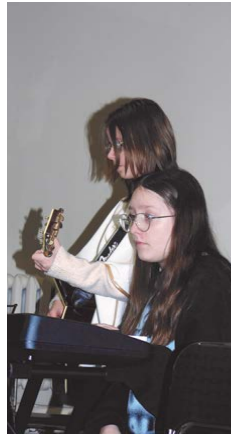
Ewa Kamińska

Stowarzyszenie „Żywy Różaniec”

Schola „Lilijki św. Antoniego”

Parafialny Zespół Muzyczny

Wspólnota Gimnastyka Pań

